

8th OSET International Congress

Montecatini Terme, 11-15 juni 2007

Reseberättelse av Berit Lindgren

Söndagen den 10 juni ringde min väckarklocka klockan 02:30, redan klockan fyra skulle jag träffa mina reskamrater Rebecka och Margareta i Uppsala. Flygresan gick via Amsterdam till Florens där vi sedan skulle fortsätta med tåg till Montecatini. Tyvärr hade Rebeckas resväska försvunnit någonstans på vägen, hon återfick den inte förrän dagen efter. Fördröjningen gjorde att de övriga från Uppsala, Lena, Maggan och Malin kom ifatt oss, de hade startat ett par timmar senare men nu träffades vi på järnvägstationen i Florens. Vid 17-tiden var vi framme i Montecatini Terme och hade gott om tid att installera oss på hotellet, registrera oss på kongressen samt för bad i poolen före den gemensamma middagen klockan 20:00. Vi och de flesta andra deltagarna bodde på konferenshotellet, Grand Hotel & La Pace.

Måndag 11 juni, kongressen invigdes officiellt av AITN's president Angelo Mastrillo och OSET's president Margaret Walcott. Varje förmiddag/eftermiddag hade olika inriktning och inleddes med en timmes "didactic lecture" och fortsatte med kortare föredrag på 20 minuter. Måndagens förmiddag var inriktad på EEG och startade med att Prof. Paolo Tinipur pratade om "Everything the video does not see". Han pratade om hur användbart det kan vara med video vid EEG och att "recording seizures is like hunting or fishing". Vi fick se flera videosnuttar med exempel. Ett med REM-sleep disorders, beteenden som utan EEG med video mycket lätt kunde ha tolkats som epileptiska anfall. Ett annat när han visade två videoinspelningar samtidigt av anfall som patienten haft vid olika tillfällen, anfällen såg mycket konstiga ut men var exakt lika vilket bevisade att det var epileptiskt och inte funktionellt. Han visade också en del inspelningar med drop-attacker som registrerades med patienten stående och fastsatt i sele från taket, patienten blev alltså hängande vid anfallet!

Sedan följde fyra 20-minuters föredrag. Thea Gutter från Nederländerna pratade om "Quality is better than quantity: how to perform EEG on patients with (non) epileptic seizures. Hon menade att för att få en bra registrering ska man skraddarsy EEG-undersökningarna. Vi fick se exempel på hur man kan göra bl.a visade även hon en video med drop-attacker och då med patienten sittande så att man kunde se hur han föll ihop när anfallet kom. Efter fikarast med posterpresentation fortsatte nästa nederländska Lisbeth Mattern-Coren med "Make difficult decisions easier". Hon demonstrerade ett dataprogram med ett "decisiontree".

Nästa föreläsare kom också från Nederländerna, Renate Van Griethuysen pratade om "Whats in a Laugh?". Det var en ganska trevlig och underhållande föreläsning, hon försökte locka oss till skratt för att visa vad ett normalt beteende är men pratade också om att vara observant på patienter som skrattar utan någon uppenbar anledning eller vid olämpligt tillfälle eftersom detta kan vara iktala fenomen. Vi fick också se exempel på olika anfall. Förmiddagens sista föreläsare kom från Kanada, Silvia Kozlik pratade om "Clinical utility of early EEG in children with first seizure" De hade gjort en studie för att se om det var bra att göra tidiga EEG (inom 48 timmar) på barn med förstagångsanfall men kunde inte visa att det skulle vara någon fördel.

Sedan blev det lunch... i två timmar med fantastisk mat och tid över till ett dopp i poolen.

Eftermiddagsprogrammet skulle vara inriktat på EEG/Epilepsi men var mer blandat och började med en didactic lecture av Prof. Mario Manfredi, "Neurophysiology evaluation of pain conduction in humans". Några av undersökningsmetoderna han pratade om var nya för mig – Dental pulp evoked potentials och Laser puls fmri.

Wilma J. Gerrie (UK) rapporterade om ett patientfall – "Ictal asystole: report of a potential sudden unexpected death in Epilepsy" trots titeln på föredraget överlevde faktiskt patienten. Patienten som var en 69-årig man hade sedan 2 år tillbaka haft episoder med medvetandepåverkan, blekhet och förvirring. Ett EEG utfördes med frågeställningen epilepsi och patienten fick under registreringen ett anfall med epileptisk aktivitet under 30 sekunder följt av 14 sekunders asystole. – Där ser man hur viktigt det är med EKG!

Ina Warnaar (Nederländerna) pratade om "Continuos Spikes and Waves during slow –wave Sleep"

Willy Spetgens (Nederländerna) pratade om "Aura the feeling of..." "Ictal or just a brainwave". På kvällens gemensamma middag fick jag genom min bordsgranne Irma en förklaring på varför det var så många holländare som höll föredrag. Hon sa att alla holländare måste antingen ha poster eller föredrag för att få åka på kongress (på den här kongressen deltog 40 holländare).

Tisdag 12 juni, den första föreläsningen var inställd så jag fick tid över för en liten morgonpromenad efter frukost. Förmiddagens program var inriktat på polysomnografi, något som vi inte sysslar med på vårt lab men det var ändå en del av föreläsningarna som kändes intressant.

Min bordsgranne från gårdagens middag, Irma van Velzen (Nederländerna) pratade om "Parasomnias/movements disorders during the night" . Hon sa att vi alla har hört talas om mycket egendomliga beteenden som kan förekomma under sömn och därför ville visa vad man kan se under en polysomnografi på ett laboratorium. Hon hade valt ut och visade oss exempel från videos och polysomnografier man registrerat under tre år på sömncentret i Haag. Bodyrocking t.ex. såg väldigt konstigt ut men var inte patologiskt och behövde inte medicineras.

Leona Downey (UK) pratade om "Melatonin efficacy: EEG study during sleep". På Birmingham Children´s hospital har man haft uppfattningen att melatonin är effektivt och bra vid sömn-EEG men åsikten om detta varierade tydligen i övriga delar av UK så därför har man samlat in information om användandet av melatonin. Det visade sig att variationerna i effekt huvudsakligen berodde på olika tillvägagångssätt. Därför sammanfattar Leona sitt föredrag med att melatonin fungerar bra vid optimal dos och lagom tid före registreringsstarten. Vid rätt användning ger melatonin både kostnads och tidsmässiga fördelar vid sömn-EEG.

En annan mycket intressant och tankeväckande föreläsning var "Electrode Burns in and out of the OR" av Brett Netherton (USA) han hade gärna fått hålla på längre. Han pratade om skador som antingen var mekaniska, kemiska, elektriska eller elektrokemiska, visade en del otäcka exempel och tryckte på hur viktigt det är att alltid vara observant och försiktig när det gäller användandet av elektroder.

Eftermiddagens föreläsningar var inriktade på intra operativ monitorering. Några av föreläsningarna hölls av italienare som var svåra att förstå men en föreläsare var väldigt bra, Rebecca Clark-Bash (USA) pratade om "SEP, EMG and Tce MEP in Orthopaedic Spinal Surgery: Technical Considerations and Standard of Care. Hon arbetar på heltid med undervisning om IOM och det märktes.

Onsdag 13 juni, Ultrasonology and Further. Det här hade jag sett fram emot, jag trodde att jag skulle få lära mig om ultraljud på nerver men alla föreläsare pratade om kärlundersökningar.

Först var det en timmes föreläsning med titeln "Ultrasound in Acute Ischemic Stroke" av Gianandrea Ottonello (Italien) han pratade bra engelska men med italiensk betoning av orden som var jobbig att lyssna på. Kontentan av hans föredrag var nog att det är viktigt att göra

ultraljudsundersökning på strokepatienter. Föreläsningen om historik och prehistorik av Doppler Ultrasonografi som hölls av Valeria Bovina (Italien) var den föreläsning som jag tyckte var mest intressant. Under pausen för postervisning och kaffe fick jag tillfälle att prata med Fleur Josine Van Geest som hade en poster om ultraljudsundersökning av radialisnerven. Sedan kom en föreläsning om transcranial magnetstimulering som hölls av Prof. Alessandro Rossi, det mesta han sa kändes välbekant men det var en trevlig genomgång, han sa bl.a att MEP är smärtfritt (jämfört med elstim tidigare!) och säkert. Amplituden var inte viktig bara latensen. En nyhet för mig var att positionen av t.ex. armen påverkar resultatet.

Efter lunch åkte vi alla på utflykt till Siena, ca 1 ½ timmes bussresa, där vi gick på guidad tur men också hade tid att titta runt på egen hand. Rundvandringen tog en timme och var rätt ansträngande pga värme och mycket upp och ner men var också mycket trevligt. Siena är en oerhört vacker stad och väl värd ett besök. På kvällen åt vi middag på ett hotell utanför staden Monteriggioni. God mat och trevlig stämning. Det blev en lång dag men hemresan till Montecatini kändes kort, för då sov jag.

Torsdag 14 juni, Education and Organization. Det inledande föredraget hölls av en Prof. G Siciliano som pratade om italienska BMA utbildningen och om vilka typer av kliniker och sjukhus det fanns med jobbmöjligheter för en BMA, ganska mycket statistik. Sedan fortsatte Maggie Marsh-Nation (USA) som pratade om hur internet förbättrat möjligheterna till utbildning och att vi skulle besöka hennes hemsida! Hon pratade länge, hade egentligen bara 20 minuter men pratade i 40. Därefter pratade Lena Eriksson om ett Uppsalaprojekt för utbildning av spanska BMA i neurografi.

Sedan var det dags för OSET General Assembly. Ny ordförande är Karen Woolcot från Storbritannien. Ny kassör blev återigen en schweizare så pengarna förvaras tryggt på schweiziskt bankkonto! Efter omröstning bestämdes att flera föreningar från samma land kan vara medlemmar i OSET. Det betyder att finska föreningen för BMA nu också är medlemmar, tidigare var endast deras sjuksköterskor anslutna.

Eftermiddagen ägnades åt Evoked Potentials och inleddes med en timmes föreläsning av Prof. Giancarlo Comi som pratade om "The role of Evoked Potentials in Multiple Sclerosis in the era of neuroimaging". Han menade att SEP är ett bra verktyg för att ställa diagnos och följa utvecklingen av MS och även för prognosen. Parametrar som påverkas vid MS: latens, duration (temporal dispersion), amplitud (konduktionsblock, axonal degeneration). Han nämnde aldrig om man dessutom använder MRI. I Uppsala får vi aldrig några SEP-remitter med MS frågeställning numera, våra neurologer säger att träffsäkerheten med MRI är så mycket större.

En mycket speciell fallbeskrivning redogjordes för av Donna Gregory Wood från Canada "Neurophysiological studies on conjoined twins". Barnen som undersöktes var två flickor födda -06. De förlöstes med ett planerat kejsarsnitt vid 34 veckors gestationsålder, mådde bra vid födseln och hade normal vikt för åldern. Flickornas huvud satt ihop och dom blev därför undersökta både med MRI, CT, EEG och VEP. MRI och CT gjordes redan första dagen och visade normala laterala hemisfärer och talamus men barnen såg ut att dela på andra strukturer, mesialt och posteriort bl.a blodkärl. EEG och VEP gjordes vid två tillfällen vid 2-3 månaders ålder. EEG utfördes samtidigt på båda barnen under både vakenhet och sömn och det var mycket intressant att se att de hade helt individuellt varierande vakenhetsgrad. EEG visade sig vara normalt för åldern. När VEP registrerades på ena tvillingen såg allt normalt ut men när den andra tvillingen undersöktes fick man svar occipitalt från båda barnen. Vi fick tyvärr inte veta hur det har gått för barnen och hur de mår nu.

På kvällen var det galamiddag, mycket och god mat och stämningen var hög bl.a med spontan allsång och dans.

Fredag 15 juni, sista dagen var inriktad på EMG och inleddes med en entimmesföreläsning av Prof. Lucio Santoro, "Electrodiagnostic pitfalls in the diagnosis of peripheral neuropathies" där det hela gick ut på hur man gör för att hålla bra kvalitet på undersökningarna.

Nästa föreläsning lät som den kunde vara intressant "Neurography of unusual nerve: technical aspects" av Francesco Santoro men tyvärr visade det sig att nerverna han gick igenom hörde till våra vanliga rutinnerver.

Den sista föreläsningen jag lyssnade på hade jag väntat på ända sedan jag läste programmet "Methods in clinical neurophysiology suitable for a technician". Jag hade retat mig på ordet suitable som jag tycker har en negativ klang men Prof. Ferdinando Sartucci räknade helt enkelt upp och gick igenom olika välbekanta neurofysiologiska metoder. Min irritation övergick till fnissighet när jag såg att en del av hans bilder var tagna direkt från Uppsalas metodbok med svensk text och allt, en del av texten hade jag skrivit själv.

Kongressen skulle avslutas klockan 13;00 men vi var tvungna att gå vid 12-tiden för att hinna med flyget hem. Resan hem gick problemfritt och vi var hemma igen vid 24-tiden.

Det var en mycket trevlig vecka. Kongressen var välorganiserad, vi bodde fint, nästan lyxigt och det var praktiskt att bo i samma hotell som konferenslokalerna. Det var roligt och lite speciellt att vara på internationell kongress med enbart BMA, lite negativt var att det inte fanns någon deltagarlista (av sekretessskäl!). Föredragens och postrarnas innehåll var av varierande nivå, mycket kändes välbekant men med en hel del guldkorn i allafall.

Tack för föreningens bidrag till min resa!